

kommer mig, at Meget af det, som her er blevet talt om Tavler og Tavlevæsen, vil bortfalde af sig selv, naar Loven gives en saadan Form, at der blot tales om de i Kirken og ved Kirken indkomne frivillige Bidrag". Ved Sagens 2den Behandling udtalte Justitsministeren Sp. 261: „Paa Indenrigsministerens Vegne skal jeg udtale, at han billiger den Tanke, der er udtrykt i Lovforslaget. Navnlig tiltalte det ham, at den Indtægt, som omhandles i Lovforslaget, skulde sondres fra det almindelige Fattigvæsen og gjøres til Gjenstand for en særegen Fattigforjærgelse". Han udhæver „Indtægt", det vil sige frivillige Gaver. Endelig findes der ved Lovforslagets 3die Behandling, Sp. 314 en Udtalelse af den ærede nuværende 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredt i Anledning af, at en Taler fordrede, at der skulde være en streng Revision af Regnskabet over denne Kasse. Det ærede Medlem bemærkede da: „Den ærede Landstingsmand sagde, at ogsaa den frie Fattigunderstøttelse blev indtil en vis Grad et kommunalt Anliggende og maatte altsaa underkastes kommunale Anliggendes sædvanlige Behandling. Derved er overseet et meget væsentligt Punkt, at nemlig den frie Fattigunderstøttelse er grundet aldeles paa frivillige Bidrag; der afkræves ikke noget Menneffe noget tvunget Bidrag. Hvor Folk skulde betale, der er en streng Regnskabsaflæggelse og en streng Revision af Regnskabet paa sin Plads; men hvor Folk ikke skulde betale, men efter Behag give, der er nogen Tillsid paa sin Plads". Jeg beklager meget, at den ærede Landstingsmand, som nu er Medlem af Udvalget, ikke har fundet Anledning til at have et Ord at indvende imod, at denne Mulet tillægges de Fattiges Kasse istedetfor, som det efter min Mening vilde have været rigtigere, Fattigvæsenet. Jeg beklager, at han har forandret sin Anskuelse, og jeg kan ikke forstaae det. Det er min fulde Overbeviisning, at i det Dieblif, da der bliver tilbømt denne Kasse Mulet eller Bøder, vilde de frivillige Bidrag efterhaanden bortfalde, og vi komme da tilbage til den gamle Glendrian. Jeg er selv Bestyrer af Legater, der tilfalde de Fattiges Kasse, men for at opmuntre til frivillige Bidrag, giver man af Legaternes Renter kun saa Meget som der indkommer i fri-

villige Bidrag. Kommer der nu 20 Rd. ind i Mulet, saa vilde Legaterne paa Diebliffet nægte at give en tilsvarende Sum, fordi det andet Beløb kommer ind ved tvungne Mulet. De, der tilligemed mig have stillet dette Endringsforslag, ere overbeviste om, at de Fattiges Kasse i dette Tilfælde er dødsdømt. Denne Indretning, der virker saa overordentlig meget godt, vil sygne hen, saafremt der ikke gjøres en Forandring i denne Lov, saa at Mulet ikke kunne tilfalde denne Kasse. Der er i Tidrummet fra 1856 til nu flere Gange fremkommet Forslag om Indførelse af den Bestemmelse i forskellige Lovforslag, at Mulet skulde tilbømmes de Fattiges Kasse. Jeg har da hver Gang gjort opmærksom paa det Farlige deri, og Thinget har hidtil taget Hensyn til mine Bemærkninger og strøget Bestemmelsen. Saavidt mig kjendt, er der ikke nogen Lov, hvor denne Bestemmelse er optagen. Dem, der have nogen Kjærlighed til Kassen, og som vilde holde paa det Princip, hvorved den er bleven til, og hvorved den ene kan bestaae, vil jeg bede om, at de vilde slutte sig til vort Endringsforslag, saa at denne Mulet kan blive given til Fattigkassen — det er kun en lille Forandring — istedetfor til de Fattiges Kasse.

Consellspræsidenten: Af de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget, kan jeg ganske tiltræde det, der er stillet under Nr. 9, hvilket for mig i en meget væsentlig Grad tydeliggjør den Bestemmelse, der i saa Henseende er voteret ved 2den Behandling. — Hvad § 58 angaaer, som har været det væsentligste Differentpunkt mellem Udvalget og mig, idet jeg har hævdet og fastholdt en anden Opfattelse og Forstaaelse af Ordet „Skatteindtægt" end det, imedens jeg altsaa strengt har holdt mig til den legale Definition deraf, indseer jeg dog paa den anden Side meget godt, at man kan have en modsat Opfattelse, og jeg kan derfor meget gjerne gaae ind paa, at § 58 gaaer ud, hvorved der saaledes ikke i selve Valgloven gives nogen Fortolkning af Grundlovens Bestemmelser om „Skatteindtægten". — Der er af den ærede sidste Taler stillet et Endringsforslag til § 62 om, at Ordene „de Fattiges